

220

1695. Συμβόλαιον προικίσεως ἄρρενος τέκνου, ἐν Νάξῳ, ἐν 200.

221

1695. Γραπτὰ ἔθιμα Σύρου, τῆς 13 Ἰουνίου, ἐν 130, VIII, σ. 499–500.

Τὴν σήμερον συμμαζομένοι ἡμεῖς οἱ κάτωθεν γεγραμμένοι ἐπίτροποι καὶ προεστοί, καὶ ὅλοι οἱ ἐπίτροποι τοῦ παρόντος νησίου, ξεκαθαρίζομεν ἐδὼ παρὼν ὅλας τὰς τάξεις ὅπου ἐσταθήκασιν στὸ νησί μας ἀπὸ τὸ ἔκπαλαι, ὡς καθὼς εὗρεθήκαμεν καὶ ἐβεβαιωθήκαμεν ἀπὸ τοὺς παλαιούς ἀνθρώπους πῶς ἦτον πάντα, καὶ μὲ τὸ νὰ μὴν εὗρίσκονται γεγραμμένα, συμφωνημένοι ὅλοι εἰς μίαν γνώμην, θέλομεν νὰ τὰ βάλωμεν διαγράφου διὰ νὰ ἀκολουθοῦσιν ὅλοι ὡς καθὼς φαίνονται, καὶ νὰ μὴν σηκώνεται καθ' ἑνα νὰ χαλᾷ ταῖς συνήθειαις, διὰ τοῦτο ὅλοι τὰς βεβαιόνομεν πῶς εἶναι ἡ γνώμη μας καὶ ἀπογραφόμεσται ἀπὸ χειρὸς τοῦ Κατzellέρη τῆς κοινότητός μας.

1ον. Λέγομεν, ὅτι ὅποιος θέλει νὰ πουλήσῃ κανένα πράγμα ἀκίνητον, πρέπει νὰ διαλαληθῇ μὲ τὸν καστελάνον ἔμπροσθεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Ἀγ. Γεωργίου καὶ Ἀγ. Ἰωάννου. Ὅποιος εἶναι ἐκεῖνος ὅπου ἔχει προτιμὴ νὰ τὸν ἀγοράζῃ εἰς τέρμινον ἡμ. 10 εἰς ἐκείνους ὅπου εὗρίσκονται ἐπάνω στὸν τόπον, καὶ περάσσοντας αἱ 10 ἡμέραι καὶ δὲν ἤθελε γυρέφει τὰ δικαιώματά του, νὰ τὰ χάνῃ. Ὁ ξενιτεμένος νὰ ἔχῃ τέρμινον ὡς ἓνα χρόνον, ἤγουν ἀπ' ἐκεῖ ὅπου εὗρίσκεται, ἢ ἂν ἔχῃ ἐδὼ ἐπιτροπικὸν διὰ γιενιά, νὰ τοῦ μηνᾶ νὰ γυρέφῃ τὰ δικαιώματά του, καὶ ἂν δὲν τὰ γυρέφῃ εἰς τὸ τέρμινον τοῦ χρόνου νὰ τὰ χάνῃ. Ὁ σκλάβος ὡς ὅπου νὰ ἔλθῃ στὸν τόπον νὰ στέκωνται τὰ δικαιώματά του καὶ τὸ πράγμα ν' ἀποκόβεται μὲ δύο ἀποκοφτάδες καὶ διαλημμένον ἀπὸ τὰ δύο μέρη.

2ον. Λέγομεν ἐπάνω σταῖς γυναῖκες ὅπου ξεπέσωσι, ὅποια ἤθελε ξεπέσει μὲ τὸ θέλημά της, νὰ μὴν ἔχῃ καμμίας λογῆς δικαιώματα ἀπ' ἐκεῖνον τὸν ἄνδρα, καὶ μάλιστα νὰ εἶναι παιδεμένη καὶ ἀπὸ τοὺς ἐπιτρόπους, καὶ ὅποιος ἄνδρας ἤθελε πάγει νὰ φορτζάρῃ καμμίαν γυναῖκα καὶ ἤθελεν εἶσθαι βεβαιωμένος μὲ μαρτύρους νὰ εἶναι κονταναριμένος διὰ τὸ κάτεργον.

3ον. Στὰ ἀνδρόγυνα ὅποιον μέρος χηρέφει καὶ ἔχει παιδιὰ νὰ πέρουν τὰ παιδιὰ τῶν ἀποθαμένων ὅλα των τὰ πράγματα ὡς κληρονόμοι, καὶ τὸ ζωντανὸν μέρος νὰ εἶναι κρατημένον. Ἄν ἴσως καὶ γυρέφῃ νὰ μεταπανδρευθῇ νὰ δίνῃ τῶν παιδιῶν του τὰ τρίτα τῶν πραγμάτων, ἤγουν ἀνίσως καὶ τὰ ρεφουδάρε καὶ δὲν τὰ κυβερνᾷ. Εἶδεμὴ καὶ σταθεῖ ὡσὰν καλὸς γονέος, κατὰ τὸν θεόν, καὶ τὰ παιδιὰ νὰ εἶναι κρατημένα νὰ κυβερνοῦσι τοὺς γονέους των εἰς ἐκεῖνο ὅπου τῶν χρειάζεται στα γηρατεῖά των κατὰ τὴν δυνάμιν των.

4ον. Ὅποιος εἶναι ἄκληρος καὶ θέλει νὰ κάμῃ τεσταμέντο ν' ἀφήσῃ τὰ πράγματά του, ἤγουν τὰ προικιά του τῶν κληρονόμων του, κατὰ τὰ προικοσύμφωνα ὅπου ἔχομεν, ἤγουν νὰ στρέφονται τὰ πράγματα στοὺς πρόσημους, ἂν δὲν κάμουν κληρονόμον, καὶ ἂν καὶ κάμουν καὶ κληρονόμον καὶ ἀποθάνῃ, πάλιν νὰ στρέφονται εἰς τοὺς πρόσημους· παρὰ ὅσα εἶναι κόποι των, ἀγοράδες ἀπὸ τοὺς κόπους των νὰ εἶναι νοικοκύρης νὰ ταῖς ἀφίγη ὅπου θέλει, καὶ ἂν δὲν ἔχῃ κόπους ὁλότελα καὶ θέλει ν' ἀφήσῃ ψυχικόν, ν' ἀφίγη ἀπὸ τὸ προικί του στὰ δέκα ἓνα, καὶ ὅχι περισσότερον.

